

Chinaexpress

Male pakete iz inozemstva trebalo bi podijeliti na one iz Kine i one iz ostatka svijeta.

U stvari, ovi drugi bi ostali isto što su bili od kad postoji ova usluga, a za „kineze“ bi se trebala uvesti nova usluga, ili kako je krenulo, nova služba.

Kako se takve pošiljke tretiraju kao prioritetne, možda ne bi bilo zgoreg da uz Hpekspres uvedemo još i Chinaexpress, jer kako se čini, ova kategorija bi u bliskoj budućnosti mogla postati najprofitabilnija poštanska usluga.

Možda bi ozbiljno trebalo razmotriti predviđanje iz tv-serije „Lud, zbumen, normalan“ u sceni u kojoj Refko iz novina čita Čombetu kako će za 20 godina svaki drugi čovjek na svijetu bit Kinez. Combe pita što to znači, a Refko pojašnjava: „To znači da će za 20 godina jedan od nas dvojice bit Kinez!“

Zacijelo će se puno ranije dogoditi da svaka druga pošiljka na svijetu bude poslana iz Kine, pa bi Chinaexpress postala zlatni rudnik poštanske industrije. Dok čekamo da se ovo predviđanje ostvari, pogledajmo kako sada po tom pitanju stoje stvari na terenu.

Mali paketi iz inozemstva, njihovi brojevi bez imena primatelja u dostavnim knjigama, potvrde o naplati na iznos od 4,50 za dostavu, poseban postupak za ostavljanje obavijesti o prispjeću, noviteti su oko kojih se svakodnevno događaju problematične

situacije na različitim razinama tehnološkog-regulatornog procesa: prispjeće pošiljaka, sortiranje, označavanje naljepnicama s brojevima, sačinjavanje i otprema zaključaka, kartiranje, prijevoz, priprema za dostavu, zaduživanje i razduživanje poštara, dostavne knjige, usmjeravanje u isporučne poštanske urede, isporuka u poštanskim uredima, vraćanje neučučenih pošiljaka, potražnice, reklamacije i prigovori korisnika, mnogi drugi detalji koji se razlikuju od slučaja do slučaja i vjerojatno još ponešto o čemu u ovom trenutku nemamo informacija. Kad vidimo u koliko samo detalja koji učestvuju u ovom djeliću od ukupnog poštanskog prometa, dolazi do problema, moramo zaključiti da nešto gadno ne štima. Da li su to procesi, ili resursi, ili nesposobnost, ili uobičajen pristup odgovornih poznat kao „lako ćemo“? Ili su krivci sami radnici kojima se događaju pogreške u tolikoj mjeri?

Da odmah detektiramo problem: radnik pojedinac može pogriješiti, ali ako se griješi na svim ovim razinama, onda to nije do radnika.

A bit će da nije ni do njihovih neposrednih rukovoditelja, jer i oni imaju utjecaj samo na jedan segment. Problem je, dakle, u vrhu divizija koje su uključene u realizaciju dostave malih paketa iz inozemstva.

瑪麗生日快樂

Kad smo i to utvrdili, da se ne igramo mačke i miša, otkrit ćemo detalje problema, i to nekim logičnim slijedom:

Pošiljke dolaze u Sortirnicu Zagreb. Radnici ih razvrstavaju po kategorijama i na sve one na kojima piše „small package“ lijepe brojeve (odnosno samoljepive naljepnice s brojevima).

Sto je tih malih paketa više, a broj ljudi koji rade na njima manji, to je mogućnost pogrešaka veća.

Neke pošiljke se kroz taj filter „prošvercaju“ bez dodijeljenog broja i na drugu razinu „otputuju“ kao obične. Na drugoj razini, prispijeću u odredišni dostavni poštanski ured, one se trećiraju kao prioritetne i treba ih pripremiti čim prije za dostavu. Operateri ih poštarima zadužuju brojno, ali kako se zna pojavitи prošvercani paketić bez broja, a operateri su, **zbog toga što ih nema dovoljno - pod stresom i kao takvi skloniji propustima**, poštar ne dobiva točan broj i podatak o iznosu kojeg treba naplatiti prilikom uručenja.

Mali paketi su prioritetni, a to znači da ih nije briga za AB dostavu.

To je problem poštara.

Oni ih moraju vozikati po svom AB rajonu; trošiti vrijeme i gorivo i lupati se šakama po glavi što u tom što rade ne vide opravdanja ni logike. Male pakete nije briga ni to što su različitih oblika, pa zauzimaju puno prostora i nezgodni su za manipulaciju. Nije ih briga što primatelj nema sitnog, a poštar isto tako nema dovoljno novca za razmjenjivati, pa korisnik mora ljutito otići u isporučni PU sam podići pošiljku – i za nju još platiti uručenje!

Još je manje male pakete briga za to što poštari moraju ispisivati i potvrdnu o naplati i na nju lijepiti broj s pošiljke, a norma im nije uskladena sa stvarnim vremenskim i količinskim kriterijima. Najmanje male pakete ne zanima ako im se dogodi da ih se vrati u poštanski ured, od kud će ih se premještati

u isporučni poštanski ured. I u tom slučaju nije ih briga što će pogreškom, **zbog stresa**, biti otpremljeni u krivi isporučni ured. A nije toliko briga ni primatelja koji dolazi preuzeti svoju pošiljku, sve do trenutka kada shvati da ona nije tamo gdje mu piše na obavijesti o prispijeću, a operateri ne znaju gdje bi mogla biti (jer nema imena, a ni broja pod kojim bi se mogla brzo locirati). Tada opet nastrandaju radnici koji su **pod stresom zbog toga što ih nema dovoljno i što osim malih paketa moraju odradivati i puno drugih poslova**.

Onda nastupa i šefova briga u vidu traženja izjava od radnika da se očituju zbog čega su pogriješili i da, ako bude sreće, priznaju svoju pogrešku koja će ih stajati upozorenja pred otkaz ugovora o radu.

Ali radnici nisu više toliko naivni da priznaju pogreške koje su im nametnute zbog loše organizacije posla i nevjerojatno zakomplificiranih uvjeta rada, pa će se obratiti svojim predstavnicima u radničkim tijelima i do u detalje otkriti što se u stvari događa i što konkretno treba činiti kako bi se problemi izbjegli.

Predstavnici radnika će se s tim informacijama obratiti predstavnicima poslodavca, koji će se praviti kako je sve u redu i nastaviti i dalje po svom, kao da ništa nisu čuli ni vidjeli.

P.S. Za nekoliko godina, kada „kineza“ bude sve više i više, kada preplave Hrvatsku putem drugih konkurenčnih distributera, menadžment Hrvatske pošte morat će smanjiti plaće i ostala materijalna i nematerijalna prava radnika zbog toga što su radnici najveći trošak, a ne zbog nesposobnosti menadžera da organiziraju sustav koji će kvalitetom osigurati poslove što donose profit ključan za financijsku stabilnost i budućnost Hrvatske pošte i njenih radnika.

Pitanja... Ureda za upravljanje ljudskim resursima

Pitanje: Ako se edukacije održavaju izvan radnog vremena mogu li se akumulirati sati i dobiti slobodan dan kad se skupi fond sati?

Odgovor: U općem radno-pravnom propisu nema osnove za naknadu plaće za vrijeme provedeno na edukaciji izvan radnog vremena niti je isto regulirano Kolektivnim ugovorom ili Pravilnikom o radu poslodavca. Naime, Zakon o radu propisuje pravo radnika na naknadu plaće za razdoblja u kojima on zbog opravdanih razloga ne radi. Budući da izvan radnog vremena ne postoji obveza rada, a edukacija se ne smatra radom, poslodavac ne može radniku za vrijeme provedeno na edukaciji izvan radnog vremena odrediti naknadu plaće kad radnik izvan radnog vremena niti ne ostvaruje plaću (dakle, osnovica za naknadu plaće ne postoji).

Također, vrijeme provedeno na stručnom obrazovanju i usavršavanju ne smatra se niti prekovremenim radom, budući da prekovremeni rad podrazumijeva obavljanje ugovorenih poslova duže od punog radnog vremena u slučaju više sile, izvanrednog povećanja opsega rada i u drugim slučajevima prijeke potrebe. Takva definicija prekovremenog rada ne bi obuhvaćala i stručnu edukaciju, iako se ona odvija izvan radnog vremena, budući da se edukacija ne smatra radom (odnosno obavljanjem ugovorenih poslova).

Iz svega navedenoga proizlazi da radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme stručnog obrazovanja i usavršavanja samo ako se obrazovanje odvija u radno vrijeme, a ne izvan njega, stoga ne postoji osnova za akumuliranje sati i odobravanje slobodnih dana radnicima po ovoj osnovi.

Pitanje: Da li su kolege dužne, (ako idu na godišnji a moraju obaviti primopredaju PU) doći sa godišnjega i obaviti istu?

Odgovor: U ovom slučaju dolazila bi u obzir primjena instituta iz članka 19. stavka 4. Kolektivnog ugovora za radnike HP-Hrvatske pošte d.d. kojom je propisano da odluku o pozivanju radnika na hitni izvanredni rad u dane tijednog odmora, godišnjeg odmora, plaćenog dopusta, državnih blagdana i praznika donosi ovlaštena osoba poslodavca samo u slučajevima kad se s raspoloživim radnicima ne može osigurati nesmetano odvijanje tehnološkog procesa, odnosno u slučaju kad bi zbog izostanka hitnog izvanrednog rada nastala šteta za Poslodavca. Radnik bi u slučaju da su ispunjeni uvjeti propisani navedenom odredbom, bio dužan odazvati se na poziv poslodavca.

Pravobraniteljica: Radna prava se stalno krše, a u polupraznoj sabornici se razglaba o ideologiji

“U 2015. godini 92 000 umirovljenika primalo je mirovinu manju od 500 kuna, gotovo svaka peta mlada osoba bila je izvan sustava obrazovanja i sustava rada, a time i u ozbiljnog riziku od socijalne isključenosti. Hrvatska je po broju oboljelih od melanoma u prosjeku EU, ali je smrtnost veća za 50 posto. Čak 12 tisuća branitelja je prošle godine podnijelo zahtjev za stambeno zbrinjavanje. Stanovnici ruralnih područja žive u selima bez struje, bez vode, bez autobusa ili s neprohodnim cestama. Neprihvatljiva i diskriminatorska retorika u javnom prostoru je i dalje snažno prisutna, a prava manjina doživljavaju se kao ugrožavanje većine”, upozorila je pučka pravobraniteljica u svom Izvješću o stanju ljudskih prava za 2015. godinu.

IZVJEŠĆE O OZLJEDAMA NA RADU

U prvom tromjesečju 2016. godine (razdoblje od 01.01. – 31.03.2016. godine) dogodilo se ukupno 69 ozljeda na radu, od toga: 33 u radnom procesu, 7 na putu s posla i na posao, 3 zbog ugriza psa, 26 zbog razbojništva.

U izvještajnom razdoblju „ostvareno“ je ukupno 55.774 sati bolovanja, odnosno 6.968 radnih dana (istovremeno u Hrvatskoj pošti u prvom kvartalu 2016. godine iskorišteno je 37.771 dana godišnjeg odmora, op.a.)

Najčešći izvori nastanka ONR su protupravno djelovanje trećih osoba -27 puta, prijevozna sredstva cestovnog prometa – 16 puta, prostori, površine i instalacije izvan navedenih objekata i prostorija s kojih se obavlja rad i po kojima se kreću osobe na radu -8 puta, prostorije i površine za kretanje osoba na radu – 4 puta.

Najčešći uzroci nastanka ONR su protupravno djelovanje treće osobe – 39 puta, neispravnost, klizavost i zakrčenost prolaza i površina s kojih se obavlja rad – 14 puta, ostala neprimjenjena posebna pravila ZNR –6 puta, neispravnost sredstava rada- 3 puta.

Najčešće ONR po radnim mjestima: operater u PU - 29 puta, poštar - 21 puta, vozač - 4 puta, operater za p. p.- 3 puta.

ZAPOŠLJAVANJE U HRVATSKOJ POŠTI

Sukladno Odluci o sustavu nadzora procesa zapošljavanja novih radnika u svrhu racionalizacije i povećanja učinkovitosti poslovanja javnih trgovачkih društava i drugih pravnih osoba, **u tijeku ožujku 2016. godine u HP-Hrvatskoj pošti d.d. zaposleno je 90 radnika, 86 na određeno i 4 na neodređeno vrijeme.**

Od navedenih 90 novozaposlenih radnika na određeno vrijeme, 28 radnika zaposleno je kao zamjena za odsutne radnike – ugovor o radu traje do povratka odsutnog radnika i ti radnici imaju ugovor o radu „ime za ime“. Također, na operativnim radnim mjestima zaposlen je 41 radnika zbog potreba posla (povećan obujam posla), 10 radnika kao zamjena zbog odlaska radnika iz sustava te 7 radnika kao zamjene zbog premještaja radnika na druga radna mesta unutar kompanije.

Od navedenih 4 novozaposlenih radnika na neodređeno vrijeme, 3 radnika su zaposlena na operativna radna mjesta zbog potreba posla (povećan obujam posla), te je 1 radnik zaposlen na temelju suglasnosti Nadzornog odbora Društva za zapošljavanje analitičara.

U suradnji **Optike Kobačić** i RSRH-a, omogućili smo članovima sindikata i njihovim obiteljima posebne pogodnosti.

Poslovnice Optike Kobačić u Zagrebu: Dankovečka 1 ili Av. Dubrava 5; kontakt: 01 2850 555 ili 01 2911 045.

optikakobačić

RSRH je član Nezavisnih hrvatskih sindikata

Uredništvo: Željko Vidaković - glavni i odgovorni urednik, Marija Jukić, Ivica Franić, Siniša Seketin, Domagoj

Mendeš, Gordana Perković, Marija Mandić, Ingrid Sušanj, Cvetan Kovač.

TF: 01 4611616; FAX: 01 4611617; ADS: Kneza Mislava 11 /2, 10000 ZAGREB; E-MAIL rsrh@rsrh.hr